

FOAIA POPORULUI

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an . . . . . 5 cor. 40 bani.
Pe o jumătate de an . . . 2 cor. 70 bani.
România, America și alte țări străine 11 cor. anual.
Abonamente se fac la „Tipografia Poporului“ Sibiu.

Foaie politică.

Apare Marți, Joi și Sâmbăta.

(Joi apare numărul de Duminica.)

Telefon Nr. 146.

Adresa telegrafică: „Foaia Poporului“, Sibiu.

INSERATE

să primesc la BIROUL ADMINISTRAȚIEI
(Strada Măcelarilor Nr 12).

Un șir petit prima-dată 14 bani, a două-oară
12 bani, a treia-oară 10 bani.

La planul veacului sau ursita vremii.

Planul vremii, sau ursita unui veac, este o taină atât de ascunsă, încât nu se află vrednic nici un muritor ca să-l poată descoperi, sau ști înainte de vreme, căci de lăru ști unii oameni, cum s'ar mai păzi de unele întâmplări rele din viață; însă calea sortii nu o prea poti încunjura.

Războiul acesta mare încă e socotit de poporul nostru, ca un fel de pedeapsă trimisă dela Dumnezeu, asupra popoarelor, ce să războiește, pentru că omenimea a prea rătăcit dela calea adevărului și disprețuind dreptatea. O parte foarte însemnată din omenime, — stăpâniți de interes mărșave, — să fătărnici în aşa măsură, că nu mai este încredere: nu e credință, între om și om. Unul fiecare, cu paguba fratelui ori a deaproapelui său, cărcă să fie mai mare, mai puternic și mai răzbunător. Pe toate căile și în toate afacerile întimpini vicleșug și răutate; ba pofta și nesațul după căștiguri mărșave, a ajuns aşa de patimășe la unii, încât nici locurile sfinte: bisericile, n'au fost și nu sunt cruce de scârboșii speculanți, cari lucră contrarul dela ceeace ar fi chemați.

Bogatul și îngâmfatul, disprețuiește pe cel sărac și lipsit. De aceea săracul și lipsitul nu mai servește cu credință pe stăpânul său; ba îl privește ca pe un lup, care ar dori ca să-i soarbă săngele.

Din cauza aceasta o parte însemnată a muncitorimei din clasa de jos, cari trăiesc ca zileri, fie la lucrul câmpului, fie prin cele fabrici sau ateliere mari și mici, ei lucră nu pentru ca să facă sporii, ci lucră numai ca să treacă ziua și să sosească seara, ca să-și ia dinarul; ba în loc de a-l mustre conștiința, că a luat dinarul pe nedrept, se mândrește, că a lucrat puțin pentru bani scumpi.

Cei mai mulți oameni, au ajuns la convingerea, că fărădelegile și nedreptățile au și ele însă timpul lor hotărât: când trebuie ca să se curme și să înceteze; de aceea crede, că prin rezbelul acesta o parte a omenimei asuprite și nedreptățite, ii va sosi alte timpuri, cel puțin în parte mai liniștite, mai îmbucurătoare și mai tînute.

Cel asuprit și nedreptățit are de ce să dorească și să ceară, ca după dreptate să i-se usureze soarta sa: să i-se răsplătească munca și sudoarea sa, aşa după cum el cu drag a asudat, nu numai pentru el și ai săi, ci și pentru cei din jurul lui...

In fața lucurilor ce se petrec în jurul nostru, suntem de credință, că în urma marelui războiu, va urma o pace sinceră și durabilă între popoare, care pace va fi cimentată cu recunoașterea vredniciei și drepturilor fiecarui popor.

In fine mai credem și nădăduim cu toții, că în viitor atotputernicia, înțelepciunea, milostivirea și bunătatea Celui Preaînalt, va fi cu mult mai recunoscută, mai mărită și mai prețuită ca astăzi; ba vom recunoaște că lucrurile și planurile cele mai nepătrunse de mintea omenescă, ale Celui Preaînalt, vor fi lucruri, pe cari fără cărtire le vom suporta ca urmări ale vredniciei noastre.

Ioan Bota.

3/15 Maiu

Istoria este dascălul vieții, zice o vorbă veche și înțeleaptă. De aceea cu mare osârdie ne vom întoarce spre trecut, ca sorbind înțelepciune din izvoarele lui proaspete, să ne luminăm ochii minții, pentru viitor. Această luminatăzi, botezată 3/15 Maiu, ne mână gândul hăt îndărăt, către răzmîrița de la 1848, când și neamul nostru, în dorul

său aprins de-a viețui ca națione, cu toate drepturile și libertățile sale, să adunat pe câmpia înflorită de lângă Blaj, ca să jure nestrămutată credință tronului, adepă Maj. Sale regelui, și să spună aceea ce avea de spus! Dacă se poate deci vorbi, și de-o înviere a noastră, ea să a înfăptuit de bunăseamă în ziua de 3/15 Maiu pe „Câmpia Libertății“. Ea este de opotrivă pentru noi, cu ori și care alt praznic și poate chiar le întrece, deoarece legea vieții și desvoltării libere a unui popor în datinele, limba și cultura lui, este icoana celui mai înalt ideal, și-a celei din urmă religiuni. Învățăminte adânci și sfat, ne îmbie azi trecutul prin graiul celor ce dorm în morminte. „E de lipsă deci, fraților, ca noi acest timp de acum, care ne făgăduește atâtea folosase, să nu-l petrecem în zadar, să nu fim așa de nepăsători, ci să-l întrebuițăm spre folosul nostru“.

Acestea sunt cuvintele de aur, cu cari unul din luminații conducători ceau luat parte la adunare, ne sfătuiesc să ne împodobim. Si te doare sufletul și plângi, când te gândești, cât de puțin întrebuițăm timpul acum spre folosul nostru, și câtă pagubă aduce duhului neamului nostru lipsă de înțelepciune dreaptă și pofta nesăchioasă după mărire! Deci să luăm aminte, și cu evlavie de biserică să ne apropiem, ce-i cari ne-am păstrat încă curătenia inimii, de acest sfânt altar, pe care a răsărit soarele cel nou al învierii noastre, ce-i luminează pe toți deopotrivă.

Din frământarea aceea uriașă de simțeminte a bătrânilor de pe „Câmpia Libertății“, se înalță chipul senin al învățatului preot Sava Popoviciu-Barcianu, din comuna Răsinari, care într-o dare de seamă interesantă, își povestește pătăniile avute cu prilejul mergerii la Viena, în deputațiune. Reproducem câteva părți din această cuvântare publicată în „Telegraful Român“, ca articol, din prilejul zilei de strălucita aducere aminte a timpului nostru de mărire.

„Adunarea cea măreată dela Blaj“ a hotărît ca „cererea întemeiată pe sfânta

dreptate" să fie înaintată unde trebuia prin 2 deputațiuni, una, din 30 membri, care avea să meargă la Viena, la Înălțatul Impărat, a doua, din 100 membri, trimisă la dieta din Cluj.

Din deputațiunea aleasă a merge la Viena, între alți preoți, învățăți, nobili, militari, neguțători și săteni, a făcut parte și învățatul preot Sava Popoviciu Barcianu, proprietar al crucei de aur cu coroană pentru merite", împreună cu alți 2 săteni din Răsinari. Inapoindu-se părintele Sava, face o dare de seamă poporului despre adunarea din Blaj, despre cuprinsul rugării înaintate și despre călătoria la tronul preaînalalt.

In cele ce urmează, las să vorbească însuși pă. Sava, despre întâmplările călătoriei, despre greutatea de a ajunge „dela poartă până la Înălțatul Impărat“, și despre nădejdile și făgăduințele câștigate pe seama națiunii cu acest prilej. Călătoria deputațiilor la Cluj și Viena era într-o vreme asămănătoare celei de astăzi, întrucât răscoale și turburări prevădeau zorile mănuirii...

„La Viena a trebuit să pornim de acasă tocmai într-o vreme, când nu se auzea altceva în toate părțile decât numai de turburări și răscoale, când erau oamenii mai îngrijorați pentru viața și a verea lor, când tocmai se lucra pentru închiderea cetății, — noi, zice pă. Sava, — trebuia să lăsăm toate și să călătorim în trebile neamului nostru românesc, doară îl vedem cât mai curând fericit, cât mai curând smuls din ticăloșie“.

La Viena ajung 28 însi, — când colo Înălț. Impărat cu 2 zile înainte se mutase la Innsbruck. „Ce era să facem? Trebuia să așteptăm vre-un răspuns dela unii deputați, cari se dusese cu cererea noastră înainte la Innsbruck. Trecuă 2 săptămâni de așteptare zadarnică și încă nici un răspuns nu căpătarăm, aceasta disgustă pe cei mai mulți deputați, care se și întoarseră către casă, sau își căută de trebile lor, dar nici că se putea altcum. Mai rămaseram dia toți vre-o 10 însi, întrucet sosi și Măria Sa, dl episcop la Viena, și din îndemnul Preasf. Sale de a jertfi și de a face toate cele cu puțină pentru fericirea nației noastre, am pornit în „Dumineca Tuturor Sfinților“ la Innsbruck, unde ajungând Joi, am fost așa de norocoși de în următoarea zi, Vineri, am dat cererea noastră chiar în mâna Maiestății Sale împăratul (fiind de față împărateasa și încă un ministru), dela care ne-am învrednicit a căpăta nu numai cu gura dar și în scris înalta hotărire împăratească, pe care Măria Sa, dl nostru episcop, prin circularul... voește a se face cunoscută tuturor parohiilor“.

După ce pă. Sava le vestește, că în viitor în privința drepturilor nu va mai fi deosebire, le spune, cum că la întoarcerea din Viena au fost și în Pesta descoperind și Dlor ministri „păsurile și lipsele noastre, dela cari am căpătat cele mai bune nădejdi, că toate dorințele noastre se vor împlini, cu atât mai vătos, cu cât până acum am suferit mai mult. A răsărit dar și românilor soarele dreptății, la care se pot încălzi și bucura de fericitoarele lui răze: *E de lipsă dar, fraților, ca noi acest timp de acum, care ne făgăduiește atâtea tolăsoare, să nu-l petrecem înzadar, să nu fim așa de nepăsători, ci să-l întrebuițăm spre folosul nostru.* Lucați, zice Evangelia, până este ziua, lăpădați dela voi lucrurile întunecului, vă îmbrăcați cu arma luminei care e înțelepciunea. „Scoală-te, ia-ți patul tău și umblă“....

După ce arată că prin înaltă rezoluție am intrat în aceeași drepturi care le au și celealte națiuni conlocuitoare, îndeamnă pe oameni să se înarmeză pentru apărarea tronului. „Dacă Românul a apărat patria când era mașteră, cu atât mai vătos se cuvine astăzi, când patria îl strâng la peptul său și îl declară cu adevărat fiu“.

E cu puțină că la îndemnul pă. Sava și al altora s'a format legiunea de 60 călăreți din Răsinari și Săliște, cari au luat parte la bătălia dela Arad. De înarmare și întreținere s'au îngrijit ei însiși, — iar în semn de mulțumită și recunoștință au fost dăruiti cu un steag de mătăsa galben-negru, cu următoarea inscripție: „Cavalerii Răsinăreni, pentru tron, patrie și împărat, 1848“.

DEPESİ.

Marele răsboiu al lumii.

O mare învingere a trupelor noastre în Tirol. — O biruință a germanilor la Verdun. — Vor începe oare Rușii ofensiva? — Ce fac și ce zic Italienii?

O biruință a trupelor noastre în Tirol.

Aproape de trei săptămâni, decurg lupte aprige pe frontul italian, cu deosebire în regiunea de la Isonzo. Telegramile de azi vestesc un mare succes pe care l-au avut trupele noastre față de Italiene, și anume în Tirolul de sud. După o puternică pregătire cu artilleria grea, le-a reușit trupelor noastre la miazăzi de Rovereto să spargă stururile dușmanilor. În luptele acestea au căzut în mâinile noastre 56 de ofițeri și peste 6500 soldați, apoi 11 mitraliere și 7 tunuri.

O biruință a Germanilor la Verdun.

— „Neues Wiener Tageblatt“ află dela cartierul german: Prin cel din urmă mare succes german la Verdun, n'a fost cucerită numai înălțimea 304, ci și o altă poziție puternică, așa numitul Nas la Thiaumont. Cu alte cuvinte de ambele părți de râul Meuse, au fost cucerite două însemnante poziții franceze. Trupele germane stau acum la Thiaumont, numai la 6 chilometri departe de orașul Verdun. Pe acolo sunt mai aproape de Verdun. Înversunatele contra atacuri franceze împotriva pozițiilor cucerite de germani sunt cea mai bună dovadă căt de neliniști sunt francezii de nouile biruinți germane.

— Corespondentul ziarului italian, „Secolo“, anunță de pe frontul francez, că victoriile germane se dătoresc teribilei artileriei compusă din 3000 de tunuri. Francezii sunt siliți mai departe

să urmeze tactica apărării, până ce încordările lor industriale vor desăvârși aprovisionarea lor cu tunuri și muniții și vor avea înălțimea cuvenită a supra Germanilor.

Vor începe oare Rușii ofensiva?

Comunicatul rus dela 11 Mai anunță că în regiunea Iacobstadt, Dünaburg, la sud-vest de lacul Narecz și în direcția Baranoviczi, în mai multe locuri e foarte viu focul artileriei germane. La apus de Olika am respins încercarea unor puternice forțe dușmane să se apropie de pozițiile noastre. În regiunea Stripa, la est de Podhajce, un balon german a fost smuls de furtună și a căzut în linia rusească.

— Călătoria țarului pe front este privită ca arătarea unei apropriate ofensive rusești. Ambasadorii Angliei și Franței la Petersburg, din însărcinarea guvernelor lor, au comunicat Curței rusești, că nelucrarea armatei rusești provoacă adânci nemulțumiiri în sinul Ententei. Acum când situația francezilor la Verdun e atât de periculoasă, e de datoria Rusiei să facă o ofensivă puternică pentru a da de lucru Germanilor și pe frontul de răsărit.

— Ministrul de externe rus, Sasonov a plecat pe neașteptate la cartierul general rus, la țarul Nicolae.

Transportarea trupelor sârbești dela Corfu.

Din Balcani sosesc următoarele stiri:

„Wolff Bureau“ află din Atena că se consideră ca încheiată criza provo-

cătă de cerere. Eutentei de a se îngădui trecerea trupelor sărbești prin teritorul grecesc la Salonic. A ieșit biruitor punctul de vedere grecesc.

— Ziarele rusești scriu că toate tratativele între Ententa și Grecia, au avut numai de scop de a însela pe dușman, și a ascunde transportul trupelor sărbești care se face pe mare. Scopul acesta a fost ajuns, căci până acum pe vapoare mascate au fost aduși din Corfu la Salonic 45.000 sărbi.

Ce fac și ce zic Italianii?

Comunicatul italian dela 9 și 10 Maiu anunță:

Pe întreg frontul durează luptele de artilerie, deși vremea e rea. În sectorul Tofana, câteva detasamente italiene au ocupat o însemnată poziție dușmană pe înălțime de 2835 metri. La Krn, patrulele noastre îndrăznețe, caride pe culme s-au coborât la râul Lepenje, au aruncat bombe asupra pozițiilor dușmane. Aproape de biserică San Martino del Caros, o explozie de mină dușmană a pricinuit oarecari pagube în tranșeele noastre și a astupat o parte din tranșeele dușmane. Ca răspuns, am făcut și noi să explodeze mine la nord vest de San Martino, cauzând stricării gropilor dușmane, cari apoi au fost distruse cu totul de focul artileriei noastre.

Pe platoul Carst, noui explozii de mine au produs pagube în linile dușmane.

După revoluția din Irlanda.

— În Camera Comunelor, naționalistul Dillon a cerut guvernului englez să puie capăt execuțiunilor răsculaților în Irlanda și a desbaterei proceselor în legătură cu rebeliunea din Irlanda, să fie publice. Prim ministrul Asquith a arătat grozavele acte de sălbăticie făcute de rebeli contra persoanelor militare și civile. Nu mai puțin decât 1315 persoane au fost rănite dintre cari 304 au murit. Încă 2 șefi cari au semnat manifestul revoluționar vor fi impușcați. Alte execuții nu se vor mai face, și guvernul englez va trata cu blândetea marea multime de rebeli. Asquith a plecat în Irlanda pentru a se pune în legătură cu autoritățile civile și militare, cu scopul de a rândui astfel situată din Irlanda, cu toate partidele din Irlanda să fie satisfăcute.

— Ziarul englez „Times“ recunoaște că revoluția din Irlanda a făcut o situație parlamentară schimbătoare. Camera e într-o stare de neliniște. Desbaterile parlamentare au acum de obiect numai rebeliunea din Irlanda.

Și în Camera lorzilor s'a adus aspre critici guvernului englez pentru administrația rea din Irlanda. Lordul Middleton, a spus că noroc că a fost scufundat un vapor cu 1800 tone cu

puști, bombe, mitralieze, care porneau spre Irlanda, astfel greutățile înăbușirei revoltei din Irlanda ar fi fost și mai mari.

O minciună rusească!

Rușii în neputință lor se măngăie în felul acesta:

Petrograd, 6 Maiu. — „Vesti site din Austria zugrăvesc situația din lăuntru a imperiului dualist, în colorile cele mai negre. Se vorbește anume despre o mare revoltă la Pojon, unde populația infometată ar fi atacat casărimele. Ciocnirile dintre locuitori și trupe au ținut mai multe ciasuri. Vre-o 30 de soldați și mai multe sute de cetăteni au fost uciși sau răniți! Revolta aceasta a fost provocată de represiunea săngeroasă făcută asupra trupelor ungare, cari nu voiau să meargă în Germania sau în Balcani. Pare că Maghiarii temându-se de jugul german, nu vrea să se lupte pe acele fronturi cari sunt străine de interesele lor.

In jurul arestării deputatului german Liebknecht.

La desbaterea în parlamentul german, a cererii făcute de deputații socialisti, ca deputatul socialist revoluționar, Liebknecht să fie eliberat, — raportorul comisiunei a arătat cu acte împrejurările în cari s'a făcut arestarea acestui deputat. Liebknecht a recunoscut că a luat parte la demonstrația pentru pace dela 1 Maiu în piața Potsdam din Berlin și a arătat multimea cu strigăte: »Jos războiul!« „Jos guvernul!“ Tot deputatul Liebknecht recunoaște că a răspândit un manifest „Venii la sărbătoarea de 1 Maiu!“ îndemnând multimea să se adune în piața Potsdam. Liebknecht mai recunoaște că a apărut civil, deși ca soldat trebue să poarte uniformă. Martorii declară că Liebknecht s'a opus cu violență contra arestării sale. Liebknecht s'a făcut vinovat de agitație contra guvernului german, făcând servicii dușmanului. E vorba dar de un fapt, care silește parlamentul german să se abată dela practica sa de până acum a dreptului său.

Un deputat socialist, luând cuvântul în comisiune, a recunoscut că arestarea lui Liebknecht e fadrepătită și că nu din simpatie pentru acesta, amicii lui au cerut eliberarea sa, ci din cu mpănirea că drepturile parlamentului stau mai presus de cerințele justiției. Asupra poporului german, agitația lui Liebknecht nu face nici o mișcare.

Vorbitorii partidelor liberal, conservator și din centru au declarat că Liebknecht s'a făcut vinovat de un act de trădare de patrie prin manifestele lui incendiare, și deci, parlamentul german nu poate da ocrotire unui trădător. Apoi s'a respins propunerea că Liebknecht să fie eliberat.

Partea literară.

Javra din Măgulești.

(Urmare și fine).

Ca vătrar, sau toporăște la scărboasele răsunări el și-a ales pe juratul Pleasă, care împlinea orbiș neomenoasele porunci ale Hoherescului.

In puțin timp Pleasă și-a așțiat pe toți sătenii contra sa. Nu aflai un singur om în tot satul care să-l vorbească de bine. Chiar și copil pe stradă nu-i mai ziceau pe nume, ci il porecleau: „Javra satului“. și acestea din pizma ce o nuireau sătenii față de birău.

Dim cauza purtări lui fără chibzuială, ce o arăta față de săteni, el vedea în fiecare om un dușman al său, fie că a avut ori n'a avut ceva cu dânsul.

Femeia lui, la început, de și a văzut că soțul ei, devine din zi în zi tot mai desprejuit de săteni, totuși nu ia zis legănată vorbă, nu, căci văzind că a apucat între slujbașii satului nădăjduia că va fi scutit dela multe pedepse și dela plăierea unor pagube ce le făcea cu vitele în hotar, cum sunt scutiți și ceilalți slujbași ai satului, de și erau vinovați pentru fărădelegile ce le făceau sătenilor.

In Măgulești era în uz, că toți sătenii, cari protestau contra fărădelegilor, ce le făceau slujbașii satului, plătau toate pagubele și erau pedepsiți în modul cel mai barbar, și în cazul dacă nu erau vinovați, căci aşa era rânduiala că păstorii de hotar și pădure, dădea la pedeapsă numai pe acei săteni, pe cari ii alegea Hoherescu, și bieți săteni nu aveau unde se plângă contra acestor fărădelegi.

Cum zisău, femeia lui Pleasă la început n'a prea fost contra că Pleasă al ei să nu fie slujbaș la sat, dar văzind că el merge din rău tot spre mări rău. Într-o seară târziu, când a mers dela birt, ea biata luându-și înima în dinți, îl zisă cu vorbe blânde:

— Ce bine ar fi fost ca tu să mă fi ascultat azi dimineață, ca să o lași în foc crâșmă că vezi săpătorii în loc de a săpa cucuruzu nostru săpat pe al altora. De altă parte alt necaz: copii fiind singuri la ogor, pe lângă că au rupt cornul la „Joiana“, au mai stricat și plugul, și dacă tu nu mergeai la crâșmă, acestea nu se întâmplau.

Javra ea mușcat de șerpe, a sărit la femeia sa, și i-a tras o bătaie aşa de hohorească, de său sculat toți vecinii în gura lor.

Din ceasul acela s'a găsat cu traiul și și înțelegerea cea bună din casa lor: nu l-ea mai fost casa casă și masa masă, ba Javră atâtă s'a fost înstrăinat de casa sa înălț aproape în toate zilele, el scula pe primarul Hoherescu, și, amândoi colbăind a fală din puturoasele lor pipe, se îndreptau spre casa desbrăcașilor: spre crâșma Călăului, care fusese și el birău și dela care Hoherescu lăua sfaturi, cum să-și răzbune asupra sătenilor, ca prin acelea să arete că ei stăpânesc preste comună și că de ei trebuie să aibă frică toți sătenii.

Femeia lui Javră era o femeie cuminte. Ea își urma lusrurile sale și tăcea ca peștele, în nădejde că odată, cât de târziu tot are să-i vină lui Nicolae al ei apă pe urechi și să lasă calea cea rătăcită, pe care a fost apucat.

N'a fost și nu era el javră om cu care nu te-ai fi putut înțelege, și să nu-l fi putut aduce la brazda cea bună, nu, căci văzuse și el că a apucat pe cale greșită, dar se gădea că pentru cine să se îndrepte, când vedea că e urgisit de tot satul?

Mai vedea el și aceia, că de când apucase slujbaș la sat, se înglodase în datorii, căci nu și vedea de economia sa; apoi gândurile cametelor îl chinuau mereu, din care pricină era vecinic mărios pe totă lumea: era un suflet chinuit și totdeauna nemulțumit cu soarta sa. Si pentru ca să-și uite de toate necazurile mergea la birt, să-și uite de necaz.

Fiul său cel mai mare ajungând la pricepare, nu mai putea suferi purtarea tatălui său din care cauză într-o bună dimineață sau pomenit fără de el: a luat lumea în cap și drumul spre America.

Ajuns în America, a seris tatălui său următoarea scrisoare:

Iubite Tată!

Din cauza lucrurilor slave ce s'au petrecut și se petrec pe la casa noastră, eu vrând nevrând am fost silit, ca să iau drumul spre America: să mă înstrâneze, — poate pentru totdeauna de căminul părintesc; de moșioara noastră unde am muncit cu drag; de comuna unde am trăit; ba și de patria mea iubită. Si ce e mai dureros pentru mine e, că le-am lăsat toate acestea nu numai pe un timp oare care, cum fac alii înstrânați ci le-am părăsit, — după cum zisei pentru totdeauna. Si aceasta numai din cauza purtării D-tale; căci purtarea D-tale în timpul din urmă, m'a înstrăinat de toți sătenii: nu mai am în satul nostru prietenii, n'am rude n'am nici vecini, cu un cuvânt n'am pe nimenea. Am ajuns să fiu socotit, — din cauza purtării D-tale — de un fiu al lui Iuda, poreclit Javra satului, așa că nu-mi mai puteam scoate obrazul între săteni de rușine. Si aceste toate au urmat că te-ai însoțit cu un diavol văzut, care a fost și este cel mai mare dușman al familiei noastre; ba după cum bine ști, e cel mai primejdios dușman al tuturor sătenilor.

Îmi aduc aminte, cum ne povesteați despre fărădelegile și hoțile ce le-a făcut acela, că a trăit în munte, ce prăpădit și disprețuit a fost pentru hoții ce le-a făcut și le face și astăzi.

Nu-ți aduci aminte, că Călăul satului numai pentru crucea era priceput în furturi l-a adus slugă în casa lui și din slugă l-a făcut crășmar. Apoi subjude și în urmă stăpânirea ca să-și bată joc de săteni ne-a blamat satul punându-l de birău?

Spune-mi D-ta că sătenii, — pentru vrednicile lui, — l-ar alege de bunăvoie porcar la sat? Si cu toate acestea D-ta om cinsti ai primi să te conducă dânsul: se intră în apele dânsului și să te supui să batjocorești pe săteni după cum dorește el.

E vre-un om în satul nostru căruia să nu-i fi făcut, că numai a putut rău? N'a nedreptășit pe cantorul cu diferite pedepse în sumă de peste 500 coroane? Apoi jurăminte strâmbă, ca să facă rău sătenilor, ci nu mai făcut ca el? Știi bine, că de când e birău, are magazin de lucruri furate, până și unelele măiestrului Nicorescu?

Nu s'a descoperit, că Călăul satului numai pentru aceea a lucrat de l-a pus birău în locul lui pentru să prăpădească pe dascălul, căruia i-a spart de-atâta oră ferestrele și era să-i toace copilul acelui cu pietri în casă?

Află D-ta în totă țara, o fiară mai afurisită, mai de primejdie și mai scărboasă ca pe acela? Si cu toate acestea D-ta te-ai făcut scărboasa unealtă în mâna lui, ca să nedreptășești și să batjocorești pe bieții săteni?

Până când D-ta vei fi scărboasa unealtă unei ființe atâtă de spuseată la faptele și nu voiu auzi, că ai eșit din slujba și din prietenia lui, eu nu mă voi mal putea numi fiul D-tale. Îți mulțumesc, că unul părinte, că m'ai grijat ca copil în neputințele și nepriceperea mea. Te rog

scoate-mă din inima și din gândirea D-tale și mă desmăștenește dela dreptul de părinte, că eu cu ziua când am plecat de-acasă nu mai am stată: pentru mine ești mort.

Dacă dragostea celui mai blăstămat și scărboș om, care numai rușine ne-a făcut neamului, și mai prețuită decât dragostea de fiu cătră tata, apoi eu nu mai pot fi fiul D-tale!

Văd că dela calea pe care ai apucat tu te vei mai putea întoarce, și așa fiind nici nu vom mai sta de vorbă amândoi, fiindcă nu vei afla nici când unde mă aflu; de aceea unul pentru altul suntem pierduți, așa că nici de nume, — necum să ne mai vedem, — nu vom auzi unul de altul. Îți doresc însă, ca să-ți dărulască bunul Dumnezeu tărie susținătoră și trupească ca să poți învinge greutățile patimilor, spre a putea ajunge iară ceeace ai fost înainte de a te împreună cu satana.

Cea din urmă dorință și cerere ce o mai am dela D-ta e, ca pe iubita mea mamă până va mai avea zile să nu o batjocorești, căci ea a fos scutul, povața și îngrijitoarea noastră în zile grele.

De mult bine doritor fiu

Ioan.

Când a primit Javră scrisoarea fiului său, a văzut că zău nu e glumă; nu e bună calea pe care apucase, când și fiul său se lapădă de dânsul.

Din ziua în care a primit scrisoarea el a devenit foarte posomorât, gânditor și fără nici o voie.

Sotia sa a băgat de somă, că se căștește de ceea ce a fost făcut și într-o seară a început, că și de altădată a bate toaca la urechia surdului:

— La reles zile am fost osândiți noi să ajungem. Satul întreg numai de noi nu mai încapse. Ai făcut zile fericite lui Hohorescu, că știi bine că acela numai atunci are sărbători și zile fericite, când știe, că a putut face rău culva.

Nu ți-am zis, și nu ți-zic nici acumă cu nici o mânie, cred că ar fi timpul ca să lași pe Hohorescu în palma necuratului, că de nide noi are să fie și mai rău: vom fi de toată batjocura satului. Vezi, și știi bine, că copilul nostru cel mai mare numai din cauza ta să înstreinăt dela casa noastră. Căstălalt din cauză că să însoțit cu Schimonositol birăului a început să însoțește acela la fel și fel de hoții și fărădelegi, așa că numai rușine ne face pe tot pasul ce l face. Ar fi foarte bine și de dorit dară, că se nui mai faci Hohorescului tină în prag; căci chiar el, prietenul tău cel bun, râde de tine și de starea în care ai ajuns. Mai zilele trecute fiind în crâșma Călăului, râdea și povestea altor bețivi, că te-a pus la rând după cum a dorit; te-a adus la sapă de lemn; ba te mai și poreclea că ești Javra satului. Frumoasă mulțumită că te-ai făcut toporâște la toporul lui. Acuma poți și tu vedea, ce unealtă scărboasă are dușmanul contra neamului nostru.

Pleasnă tăcea ca peștele. Vedea el că sotia sa are totă dreptatea, dar nu se putea omori, nici nu putea intra în groapă de viu. În gândul său însă, să hotărît ca să rupă orice legături cu Hohorescu, nu atât la indemnul sotiei, ci mai mult că nu mai putea suferi fărădelegile și nedreptășile nemai pemenit de tâlhărești și hohorești ale aceluia primar afurisit. Era sătul și el ca și alții mulți săteni, până după ce de faptele acestui călău fără frică de Dzeu și fără rușine de oameni; dar deodată nu putea da cu piatra în baltă.

Bietul Pleasnă își pusește în gând ca să descopere odată teate mișcările și hoțile primarului Hohorescu, dar nu cuteaza deodată, știind pe acesta de omul cel mai primejdios și că capul

amână, căruia ii erau iertate orice crime și răzbunări contra sătenilor.

Trecuseră câteva săptămâni și Pleasnă nu mai dase, nici pe la cancelaria satului, nici pe la bărtul călăului, unde se planuiau cele mai draconice fărădelegi și asupriri contra sătenilor.

Infruntându-l odată Hohorescu, pentru a-esta: că nu-și împlinise adeca slujba, Pleasnă îndată a abzis pentru totdeauna din slujba sa. În față la închinat necuratului cu slujba lui cu tot.

Deși bietul om s'a îndreptat cu desăvârsire, totuși sătenii nu-l mai vedea cu ochi buni; ba unii il desprețuiau și îl aruncau vorbe împungăse în față, căci, — la dorința Hohorescului, — așa și-a fost asternut.

Ca să se mai uite cele petrecute că a fost el Javră le sat, și să se mai astupă cele guri rele din sat cari un încetău al bahorii și batjocori cum le venea la gură, el se hotărî că se și părăsească satul pe un timp oarecare; mai mult cu scopul ca să scape de povara datorilor ce le făcuse că timp a fost vătrarul birăului Hohorescu și a Călăului, care era ochiul dușmanului și povățitorul lui Hohorescu la fapte murdare.

Intr-o bună dimineață săsă a iricit prin sat, că Pleasnă poreclit Javră, s'a făcut canfor: a luat drumul spre America și dus a fost.

In chipul acesta s'a nenorocit familia lui Nicolae Pleasnă, care s'a lăsat condus de cel mai răutălos om: de primarul Hohorescu.

Mulți credeau că Hohorescu ar fi fost un vândut: un Juda și el înțeleptul (?) se ținea mândru cu astfelui de învinuire, mai ales cătră străini se lăuda cu o așa învinovătire; de fapt însă era mai rău ca un vindut, căci ei vânduți au numai un păcat, pe când Hohorescu ne având cultură socială, săvârșea, — pe conta celor călărișoare, — ori ce fapte fără nici o rușine de oameni; ba era mândru pe faptele sale scandaloase și criminale chiar, pe cari nu numai că nu le ascundea, ci dupăcum zisei să lauda cu ele ca astfelui se înțeleagă și copii, că el poate face mare rău sătenilor.

Si pentru că să fie cruceală de răzbunările lui, vrând ne vrând, erau siliți săteni să-i dea cinstea de care nu era vrednic.

Astfelui fiind de sine să înțelege, că îl lipsea și cultura inimii și încă în măsura așa, călărișoare asemănă cu o flăcă sălbatică: Era așa zicând un om fără nici o frică de Dzeu.

Un astfelui de om, — din greșală, — e pus atât spre rușinea și paguba neamului, că mai mult spre rușinea și paguba celor ce cred că l-a cumpărat; căci nu e nici pe partea unuia, nici pe partea celuilalt. E un felu de dravol văzut, de care, ca să scapi trebuie să-ți tai su-manul și să fugi făcându-ți cruce.

Bietul Pleasnă, — între mulții nenorociți a căzui și el pradă acestui afurisit, — pe care după ce l-a desbrăcat de cinstea și la dus la sapă de lemn, la mal și numit »Javra Satului«.

I. Bota.

Stirile Săptămînii.

Sibiu, 18 Maiu n.

Distinctie. Regele a îngăduit generalului colonel Hermann Kóvess de Kövesháza, comandantul corpului de armă din Ardeal, să primească și să poarte mereu crucea împodobită cu spadă pentru merite militare, ce i s'a dat de cătră regele Bavariei, precum și decorațiile înalte ce i s'a dat din partea regelui din Württemberg și din partea Sultanului turcesc.

Primir spre publicare următoarele situri: Cu placere Vă aduc la cunoștință că dl Stefan Buzild, locotenent, șeful companiei la care

servește, a fost a doua cară decorat pentru ținută vitejească din partea șefului regimentului nostru. Acum mai pe urmă cu lauda preafrinată „*Signum Laudis*“.

Dorim lui locotenent ca să le poarte sănătos și fericit și să se poată întoarce cu glorie la familia mult dorită!

Distingerea protopresbiterului militar Pavel Boldea. „Drapelului“ din Lugoj își scrie că vrednicul nostru protopresbiter militar Pavel Boldea a fost distins pe câmpul de luptă cu crucea de aur cl. I. pentru meritele sale preoțești și pentru serviciile deosebite ca referent al comandei supreme de pe câmpul de luptă. Aceasta este cea mai înaltă distincție, ce se poate da unui preot pentru meritele preoțești. Cu această înaltă distincție, au mai fost distinși până acum numai vicarul castrens și încă doi episcopi catolici.

Adresăm părintelui protopop Boldea mulțumite pentru activitatea sa binecuvântată desfă-

surată pe câmpul de luptă și felicitări pentru înaltă distincție obținută.

Inaintări în rangul militar. Cu 1 Mai au fost înaintați următorii ofițeri români: la rangul de majori: căpitanii Pompei Bărcan din reg. de inf. 50; Aurel Lazar din reg. de inf. 31; Servian Vidrighin din reg. de inf. 63; în grupa ofițerilor pensionari: Nicolau Chintoaian, major tit. La rangul de căpătini: locotenenții Nicolau Licărești reg. de inf. 2; Alexandru Trica reg. de inf. 31; Pavel Popovici reg. de inf. 3; Filip Bria reg. de inf. 37; Albin Bădnar reg. de inf. 4; Virgil Cernea reg. de inf. 37; Stefan Stroia reg. de inf. 4. La rangul de locotenenti în rezervă: sublocotenenții în rezervă Dr. George Traf reg. 63; Dr. Tertulian Mihali reg. 68; Victor Bugar reg. 43; Dr. Teodor Licar reg. 100; Dr. Leontie Pușcaș reg. 82; Alexandru Moesony de Foen în regimentul de dragoni 6. La rangul de locotenenti în rezervă: Pavel Adamet reg. de art. 7; Alexandru Cocian reg. de art. 15; Dr. Matei Popp, reg. de art. 16.

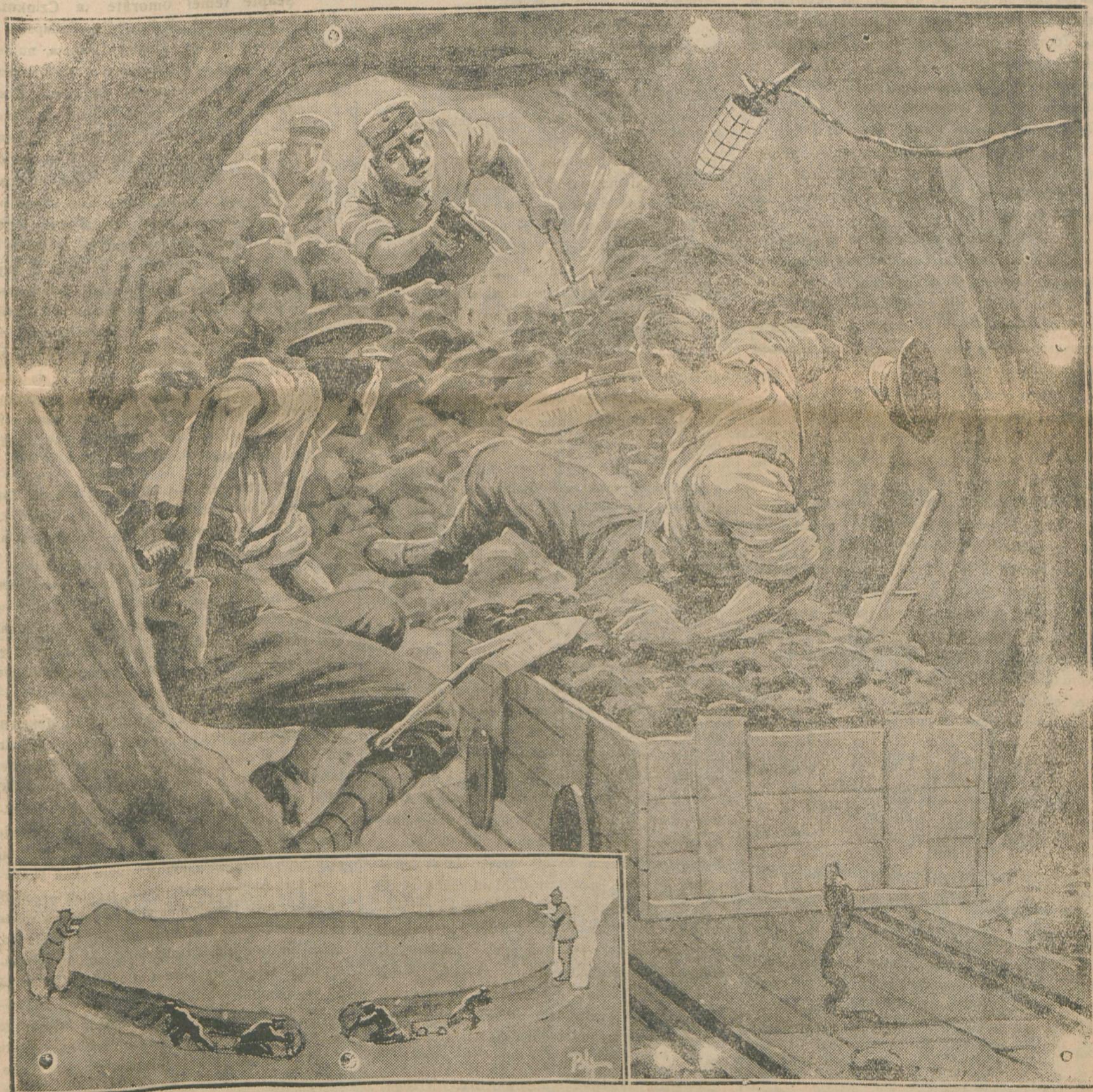
Locuri gratuite pentru copii. Filiala «Crucei-Roșii» din Sibiu dispune pentru anul 1916 de 3 locuri libere (fără plată) în colonia de copii din Ocea. Rugările să se înainteze până la 25 Mai 1916, la secretarul societății, d-l jude Gustav Andree strada Șaguna Nr. 10. Totodată să se lipsească să se alăture și un atestat medical, despre aceea că în casa respectivă nu au fost boale lipicioase.

Rugările tipărite gata se pot căpăta la librăria C. W. Kraft.

Sfârșitul anului școlar la gimnaziile și liceele din Ungaria. după cea mai nouă ordinație a ministrului de instrucție publică este stabilită pentru 3 Iunie. Până la acest termen, trebuie să fie terminate toate examenele și eliberate toate certificatelor. Această ordinație se aplică la gimnaziile, licee, școli comerciale, preparandile.

Adunarea „Albinei“. Adunarea generală a „Albinei“ din săptămâna trecută, a ales o comisie constătoare din membri ai direcției.

Intâlnirea dușmanilor sub pământ.

Războiul grozav de azi, a scos la iveală și lupta de mine pe sub pământ. Soldații se străduesc anume, ca prin săpături, să se apropie de ascunzișurile vrăjmașilor, și aşezând mine încărcate cu dinamită și ecrazită, să le aptindă prin fire electrice. Se întâmplă uneori, că atât unii cât și alții,

sapă tot cam în aceeași parte, și astfel pe nesimțite se întâlnesc dușmani față în față. Chipul nostru de azi, arată o întâlnire fără de veste subpământeană a unor soldați germani, cu soldați englezi, în Flandra (Belgia). Începând lupta Germanii au ieșit în ruitori și a câștigat o mulțime de favoruri.

jumătate din acționari, care comisie va avea să-și rezolve afacerile până în Octombrie, când se va convoca o adunare generală extraordinară.

Din nou au fost aleși membri ai direcției: profesorul *G. Dima*, medicul *Dr. Nic. Comșa* și *Gheorghe Pop de Băsești*. Membrii noui aleși: *Dr. Ioan Mihu*, *Dr. I. Stroia*, protopresbiterul Sibiului și medicul *Dr. I. Beu*. Ședința adunării generale să fițut în mod exemplar.

Noul împrumut de război. Subscrerile la al patrulea împrumut de război continuă zilnic la băncile noastre.

Până în 9 Maiu n. s'au semnat la centrala „Albinei“ suma de 900.000 cor.

La banca »Lumina« s'au semnat 185.000 cor, din care sumă consistorul arhidiecezan a semnat 100.000 coroane.

Imprumut național în România. Pentru acoperirea trebuințelor statului, în aceste zile când în străinătate nu se pot face împrumuturi și deschis și guvernul român subscrînă pentru acordarea unui împrumut național de 150 milioane, oferit ca rentă amortisibilă, cu dobândă de 5 lei la sută și cu cursul de 84. Amortizarea se face în curs de 40 ani iar guvernul în termen de șapte ani nu poate denunța împrumutul. În ziua primă de subscrere împrumutul a fost întreg acoperit, astfel, că la închelarea subscripției va fi de două, trei, ori patru ori atâtă subscrise, cât face trebuința, ceeace dovedește, că România se află în situație bună financiară.

I. Soricu, profesor și poet — pedepsit? Ziarele din București, publică următoarea stire oficioasă dată de ministrul de instrucție publică român:

„D. I. Soricu, profesor titular, la școală comercială elementară din Câmpu-Lung, a fost transferat drept pedeapsă la gimnaziul din Călărași“.

Ce o fi săvârșit oare postul I. Soricu, originar din Brașov, atât de cunoscut în cercurile ardeleniști — ca să fie pedepsit de ministrul cultelor din România?

Mare scumpete și în București. Ca cruce pară neutrală, România în decursul războiului actual a făcut enorm căsig bănesc. Dar o parte însemnată din căstigul acesta îl pierde prin faptul, că aproape toate mărfurile și articolele de industrie trebuie să le plătesc cu prețuri înalte și înalte. Iată câteva prețuri ce se dau în capitală: O supă în restaurant costă un leu, carne 1 leu 80 bani, o friptură 3 lei; o bucată de prăjitură în cofetării 80 bani. Țigara un leu; țigareta, care la noi se vinde cu 4 fileri, în București costă 12 bani. O pârcere de ghete dela 70 lei în sus. Un rând de haine pentru bărbați 200 de lei. Dar se găsesc și lucruri ieftine, bună oară: birja costă un leu. Nici laptele nu-i scump: în cafenele se plătesc cu 25 bani păharul.

Prințul Carol și Cincinat Pavelescu. Se știe că poetul Pavelescu este foarte iubit în societatea din Sinaia unde are funcția sa de judecător. Poeziile lui l-au făcut cunoscut și peste hotarele Regatului, la noi de pildă. Auzind se vede *Prințele Carol* de faima lui Pavelescu, ocazional i-a arătat cuvintele de mai la vale spunându-i »dacă mi faci din aceste cuvinte o epigramă, atunci zic și eu că te pricepi«. Cuvintele ce i-le arătase Prințul erau următoarele: *plăpumă—fistic—taci-mă—calic—farfurie—mangal—madrigal—fistichie*. Peste câțiva timp și prezentă Pavelescu următoarea epigramă Prințului:

Poetul singur sta sub *plăpumă*,
Mâncase în seara aceea un *fistic*,
Și chema muza, cei și zicea »*taci mă*«,
»Pot eu să mă cobor la un *calic*?...«
»N'ai nici măcar un corn pe *farfurie*«,
»Si nici cărbuni în sobă de *mangal*«,

— Si iotuș o să-ți fac un *madrigal*, —
— O muza mea cu ochis *fistichie*! —

Aflându-se odată la d-na *Cautacuzino* la ceai i-să da următoarele cuvinte: *ceai—turtă—rai—burtă*, și i-să spus, că până vor termina toți ceaiul, trebuie să fie și epigrana gata. Iată-o:

Chiar dacă nu mi-ati da un *ceai*,
Cu prăjituri, cu rom și *turtă*,
Mă simt aicea ca 'nr'un *rai*
Si sunt doar suflet fără *burtă*...

Năcazurile interne ale Italiei. Chemarea mai nouă sub drapel a produs mare amărăciune în poporul italian, cu deosebire în provincie. La Montina s'a făcut o demonstrație, la care au luat parte șase mii de femei. Ele au cerut să se sfărșească războiul și au aplaudat pe Giolitti. Poliția și jandarmeria au intervenit. În casarma dela Piacenza un regiment a refuzat supunerea. La Neapole s'au făcut asemenea manifestații pentru pace. Aceea lucru se vede din părțile Milanei și din alte locuri. Cenzura, se înțelege oprește ziarele să comunice știri de felul acesta. Unele cercuri italiene sunt de părere, că la viitoarea întrunire a parlamentului italiano cabinetul Salandra-Sonnino va fi răsărit și înlocuit prin cabinetul Giolitti.

Al patrulea împrumut de război la corporaționea industrială din loc a dat până în 5. l. c. un rezultat peste așteptare, ajungând subscrerile suma de 42,650 coroane.

Rezultatul acesta e cu atât mai încurător, intrucât să producă din astfel de subscripții cari, dacă corporaționea nu s-ar fi îngrijit ca achitarea micilor rate să se întâmple în un mod așa de comod și ușor, — 10 cor. la subscrere și 1 cor. pe săptămâna de o obligație de 100 cor. nominal — incât și industriașii mai modest situati materialicește sunt în stare a lua parte la subscripții, ar fi rămas cu totul afară.

Rezultatul e și multă cu deosebire institutelor financiare din loc »Albina«, »Boden-credit«, »Sparcassa« și »Vorschusverein«, cari toate au dovedit o deosebită prevenire față de industriașii prin acordarea de împrumut ieftin în scopul ușurării achitărilor în rate cu termin atât de lung.

Subscripții să primește dela membrii corporaționei, ai membrilor familiilor acelora căt și ai lucătorilor lor și mai departe până la 22. Maiu a. c., înă conformat dispozițiunilor guverniale e de a se plăti o taxă suplementară, de 30 fil. de fiecare obligație de 100 cor. prețul nominal, așa incât de aci înainte va costa obligația 94 cor 30 fil. în loc de 94 cor. căt a costat până în 5. l. c.

Pentru răspândirea împrumutului de războiu al nostru. Cât costă obligațile? Prețul unei obligații de împrumut de războiu, cum părând-o în restimpul dintre 6 Maiu până la 23 Maiu, ea costă — socotindu-se cametele intermale — 97 coroane 50 fileri.

Sunt obligații și căte de 50 coroane. Atâtă face adeca sumă cea mai mică, cu care putem lua parte la semnarea împrumutului de războiu. Prețul unei obligații de 50 coroane dacă o cumpărăm în restimpul dintre 6 Maiu până la 23 Maiu, costă 48 coroane 75 fileri. Prețul obligaților de căte 1000, 5000 și 10000 coroane așa și socotim că fiecare obligație o împărțim în obligații de căte 100 coroane, și luăm prețul unei obligații de căte 100 coroane de stătea ori, căte obligații de căte 100 coroane vom să cumpărăm. La notare nu se plătesc deloc nici un premiu.

Câtă dobândă plătește statul? Obligațile aduc camete de 6 procente după valoarea lor nominală, ceeace vrea să zică, că dobândă după o obligație de valoare nominală de 100 coroane face la an 6 coroane. Fiindcă înă cum

arată punctul 5 pentru o obligație de 100 coroane se plătește mai puțin de 100 coroana, obligațile de fapt aduc un ventu nu de 6 procente, ci 6 1/8 procente.

După aceste hărți de valoare statul plătește camete decursiv, începând din 1 Maiu a. c. în fiecare an la 1 Maiu și 1 Noemvrie, deel în 2 rate decursiv. Dobândă dintăi o primeste deci în 1 Noemvrie 1916. După camete ai să mergi în persoană, tot după fiecare jumătate de an, ori să trimiți pe cineva acolo, unde și al cumpărăt obligația, iar în acest loc dintre cîtanțele înainte alăturare obligației — cari se numesc cupoane — despre cametele după o jumătate de an, se taie cuponul, care se referă la cametele expirate, și plătesc în schimb dobândă și își reinapoiesc obligația. Cupoanele se schimbă și la perceptorat ori la cassele poștei.

Statul plătește proprietarului obligației de războiu, întocmai ca în caz de abzicere prețul capitalului obligației de războiu, fără să detragă deloc vre-o dare, pentru timbre ori alte taxe, fie ele acum prescrise s'au introduce în viitor la noi în Ungaria.

Şeapte femei omorâte la Czinkota (lângă Budapesta). Poliția din Budapesta a fost înconștiințată că în satul Czinkota, nu de departe de Capitală, s'a descoperit o crimă ingrozitoare. În 2 camere zăvorite din strada Kosuth nr. 40, s'au găsit șapte trupuri de femei omorâte, inchise în lăzi de tinchea. Proprietarul acelei case, negustorul Martin Kremsmark, voind să facă reparaturi acestei case, în lipsa chiriașului, maestrul lăcătuș Bela Kiss, plecat pe câmpul de luptă, — a spart ușa, și acolo a găsit 7 lăzi în forma de coșiguri cu cadavrele a 7 femei, intrate în putrezire. E de sigur la mijloc o crimă săvârșită de Bela Kiss, despre care a soiit stirea că a murit pe câmpul de luptă, de tifos. Poliția făcând cercetări, a stabilit că măestru Kiss, înainte de a se muta la Czinkota a locuit în curs de 2 ani, în peste 20 de odă mobilate, rând pe rând. A făcut dese cunoștințe cu servitoare. Poliția cercetează acum cu cari servitoare a avut Kiss cunoștință și cari au dispărut din Budapesta.

Dela târguri. La târgul de țară din Lugoj s'au vândut porci de 6—8 săptămâni cu cete-o 100 cor., vaci cu 3000—3600 cor., iar cai dela 3000 cor. în sus.

Cercurilor interesate li se atrage atențunea asupra târgului săptămânal din Mediaș, care se ține în fiecare Joi. La acest târg săptămânal s'au vândut în fiecare Joi cam 7—900 porci și 100—200 oi. Vânzătorii au primit prețuri bune iar cum părătorii marfă corespunzătoare.

Băile din Ocna Sibiului s'au deschis. În Ocna Sibiului s'au deschis băile erariale în 15 Maiu și acum se pot deja vizita. Cele trei lacuri cu cabinele bine aranjate, baia poporala, băile calde din palatul modern al băilor, cu bazenul mare cald și cu stabilimentul de inhalatie stau la dispoziția publicului deja dela începutul sezonului. Dela începutul lui Iunie până la sfârșitul lui August va concerta regulat o capelă de muzicanți. Pentru cine vrea să petreacă vreme mai îndesungată, și stau la dispoziție odăile moderne ale hotelului statului și o mulțime de camere pe lângă stabiliment Bucătărie esențială în restaurantul hotelului și a cofetăriei. Funcționarii îndreptăți de a se bucura de favoruri, le capătă îndată ce vor arăta legitimația pentru de a lăua bile și cu preț de jumătate pe căile ferate. Prospective trimite cu placere direcținea băilor.

Redactor responsabil: Dr. Ioan Brăsa
Pentru editură responsabil: Ioan Hersz.

Tiparul: „Tipografia Poporului“

Carol F. Jikeli, SIBIU și ALBA-IULIA

C F J

Insignul pentru
coase

	Länge					
	70	75	80	85	90	em.
Coase: Lungimea	1 bucătă Cor.	2—	2—	2—	2.50	2.50

C F J

Insignul pentru
coavele și ciocane

Pentru fiecare bucată garantez. Adeacă schimb orice coasă provăzută cu semnul C F J care nu ar corespunde, chiar și atunci, când ea a fost bătuță și întrebunțată. Economilor le pot recomanda cu ceea mai mare încredere coasa aceasta. În decursul anilor să sporit foarte tare numărul coaselor vândute.

La cumpărare de 10 bucăți, să dă o coasă pe deasupra.

Asortiment bogat în ciocane, verigi și coavele pentru coase, cuști, țigări pentru cuții emailate sau ținute și aparate de bătuț coasele.

Aviz.

Cassa de economii „Porumbăcea” începând cu 1 Iulie 1916 st. n. va fructifica depunerile spre fructificare în modul următoriu:

până la Cor. 5000 cu 4%/
până la „10,000 cu 4½%/
peste Cor. 10,000 cu 5%.

Darea o plătește și pe mal de parte institutului.

Porumbacul inferior, 30 Aprilie 1916.

Direcțunea.

Econoamă.

La un loc sigur onest se caută o „Econoamă” harnică, onestă mai în etate (fără copil) pentru totdeauna; econoama are să dispună de oarecare sumă, pentru care va fi asigurată îndoit și este a se prezenta neamănat la invitația.

Adresa se o trimite cu o marcă postală la administrația „Fonda Poporului” din Sibiu (Nagyszeben) sub nume de „Econoamă” de unde o va trimite la locul cu nerecul.

Loteria de clase

a 36-a reg. ung. priv.

110.000 Lozuri

55.000 câștiguri

Tot al doilea loz câștigă!

1,000.000
600.000
400.000
200.000
100.000
90.000
80.000

etc. etc. etc.

La clasa I.

Tragerea va fi în 24 și 25 Mai n. a. c.

pentru care recomand și trimit lozuri originale, pe lângă prețurile oficiale de

Cor. 1.50	3—	6—	12—
pentru 1/8	1/4	1/2	1/1

Julius Friede & Comp.

Colectură principală,

Strada Cisnădiei 1 SIBIU Strada Cisnădiei 1

Comandele se fac mai simplu prin mandat poștal. scriindu-se pe cupon partea de loz dorită. La Cerere se trimit lozuri și pe lângă rambursă. Cereți gratis și franco planul oficios al loteriei și Cheque-urii pentru trimiterea gratis a banilor.

Informații se dau cu placere.

100.000 oroage!

Din cauza războiului sunt sălii a pune în vânzare 100.000 de oroage din argint imitat cu mașinărie Anker-Rémont, excelentă așezată în Rubine, pe lângă prețul de: 1 buc. K. 5.— 28.50 12 buc. K. 56.— Așadar nimene să nu intre în casă această ocazie de căciu și comanda acest orologiu excelent și într-adevăr de jumătate cinstit. Comandă numai decât, pentru că în scurt timp îl poate vândute, 3 ani garanție în scris. Trimite pe lângă rambursă iar pe cîmpul de luptă să trimite numai pe lângă trimitera banilor înainte, prin

Simon Lustig,
Urenfabrikslager, Neu Sandez 35.

De vânzare

se află o garnitură completă de imblănit cu motor de benzin, 8 puteri. Prețul 4000 cor. A se adresa în Agnita Nr. 41 la bancă.

Cel mai vechi și mai mare institut financiar românesc din Austro-Ungaria

„ALBINA”

institut de credit și de economii în Sibiu

Filiale: Brașov, Bozoviciu, Elisabetopole, Lugoș, Mediaș și Mureșoșorhei

Agenturi: Orșova, Sânmarin, Sânmicăușul-mare și Șeica-mare

Capital societar	K 6,000.000—
Fonduri de rezervă și penziuni	„ 2,350.000—
Portofel de cambii	„ 17,700.000—
Imprumuturi hipotecare	„ 12,400.400—
Depunerile spre fructificare	„ 24,500.000—
Scrisuri fonciare în circulație	„ 10,000.000—

Primește depunerile spre fructificare cu 4—4 1/2 %

după terminul de abzicere, plătind însuși darea de interes

execuță asemănări de bani la America și îngrijeste încasări de cecuri și asignații asupra oricărei pieți, mijlocește tot felul de afaceri de bancă. — Orice informații se dau gratis și promisă de Centrala din Sibiu, cât și de filialele și agenturile institutului.

762

Direcțunea.

Sprințini! Industria română!

Vasile Ban,

depozit de încălțăminte — la „Cisma mare roșie”.
Sibiu, (Burbergasse) Nr. 7, Nagyszeben.

Atrăg atenția onoratului public din loc și jur că mi-am asortat

depozitul cu ghete

de tot felul și de lux pentru copii, dame și bărbați.

Prețul după cursul zilei

1500 păreti de bocanci cu prețul de la 25 cor până la 32 cor. Iucără din materialul cel mai bun pentru domni, mulieri și militari.

Ghete de copii Nr. 20—25 26—28 29—34

K. 9—20 13—20 20—28

Ghete de dame Nr. 35—42 de bărbați Nr. 39—47

K. 20—40 K. 30—60

Catalog nu dăm afară până după răsboiu.

Nu pierdeți ocazia și va convingăți